

ELS DE LA COROMINA DE DALT, SENTIMENTALS I FINGITS,
TOCATARDANS I BALLAIRES, S'ANGOIXEN DE NO
RES, I EN FAN TESTIMONI. CANTEN COM SI PLORESSIN; O
CRIDEN, COM SI CANTESSIN, QUE EL TEMPS FUIG I EL
MÓN S'ACABA. ELS DEL CAMÍ DE LA FONT DE LA CREUETA,
MATINERS I LLETRUTS, TIBATS I CÀNDIDS, RESPONEN QUE
TOT JUST COMENÇA

A Josep Obiols, I. M.

Són els del Camp d'Amunt, dellà la Coromina:
Jactadors i plorants, i farfants i jussans
—al mercat, a la farga i als afores,
o a l'engrut del bocoi i de la tina—,
planten papers pertot
i amb lletra de poc gruix diuen:—*Això s'acaba...*
De sol a sol,
i a cavall de llur moto blindada,
esquiven pluja i neu, i acceleren les hores
mentre el poncem s'ensucra a l'almivera
i al peny extrem arrela el pi.
I enllà dels prats on el goig persevera
i del foc abrasant que afina els cossos,
tots ells crepuscle i nit,
beuen sucs boreals, i:
ara ballen
com qui encubella, a l'endeví,
o folguen, malejants, amb mossa entregirada.
En llurs ensonyaments, damunt papers espessos,
pinten i escriuen amb polsina d'ossos
i vermells degradats amb tous de musc.
Lloen l'efímer i exalcen l'imprecís
en escrits matussers, a la plebs dels diaris,
i, en un dia divís,
amb sorra humida i sal edificuen llur vila
—que de lluny aparenta un mol.lusc—
i, gallejants, s'hi enclosquen.
Nosaltres,
els dels Quatre Cantons del carrer de la Creu
—davanters i saguers, bards i flabiolers—,
llevem negrors d'armaris i consoles,
airegem draperies pompeianes
i pedres de tot puig amb empremtes toscanes,
i plegats, amb vent prim, i ensems a soles,
alliberem les hores del batall.
I al llindar de la fosca,
quan les amants s'alcofolen i estiren,

i ajusten llur nuesa als fondals del mirall,
fem paret al rellotge amb obra tosca.
Nosaltres,
vells i novells alhora,
presa del que és i amb aire de firaire,
llegim versos antics i escrits dels qui vindran,
com si fossin d'avui,
a la cambra més gran de cal paraire.
Lloem el permanent i exaltem el constant,
oberts els ulls a l'estrella novella
i el cor vagarejant
per llacs i clots vetusts i fullareda densa.
I amb força de raons i d'escriptures,
pertot i arreu on la rosa esbadella
i on crespia l'aiguallum entre blavors,
diem, francs i fiats:—...*Tot just comença.*

Novembre de 1967

[«Altres poemes», dins *Obra poètica en vers i en prosa*]